

KLIJOWATY (44) *ai*

klijowaty (38), **klejowaty** (ó); klijowaty *FalZioł* (22), *GlabGad* (4), *RejWiz*, *BielKron*, *Mącz* (5), *SienLek* (3), *Oczko*, *KlonWor*; klejowaty *Calep* (6).

o oraz a jasne; tekst nie oznacza é.

comp klijowatszy (1).

sg m N klijowaty (7). ◊ A klijowaty (1). ◊ f N klijowatą (6), klijowat(a) (5). ◊ G klijowatěj, klijowatszěj (6); -ěj (1), -(e)j (5). ◊ A klijowatą (4). ◊ n N klijowat(e) (3). ◊ pl N subst klijowat(e) (2). ◊ G klijowatych (2). ◊ A subst klijowat(e) (7). ◊ I f klijowat(e)mi (1).

Składnia comp: klijowatszy niż co (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „klij”:

1. Od znac. ‘gęsta, lepka substancja’ (42) :

a. Mający konsystencję kleju, śluzu lub galarety; *viscosus Mącz* (28) : á to nafienie troškę przethłukłzi ma być namoczono przez kielko godzin w wodzie tak długo iż s łiebie pułci klijowatą wilkość. *FalZioł* I 112a; gdy będzie ten sok w głuche vcho wpułzczony/ pewnie otwiera fluch/ kthori pochodzi dla zatkania nieczyłtołci klijowatych. *FalZioł* V 79v, *4f, I 32d, 123d, 135d, IV 55d, V 78v; *RejWiz* 117v; *Mącz* 499c; *SienLek* 6; Lentor – Kleiowatą wilgotność. *Calep* 591b.

W charakterystycznych połączeniach: klijowata karmia, materyja (2), nieczystość (4), rzecz, wilkość (wilgotność) (9).

Wyrażenia: »flegma klijowata« [szyk 4 : 2] (6): ábo wiem ten firop czyni łaczne odbywanie flegmy łpiekłey klijowatey z ropą zmieszaney. *FalZioł* I 7d, III 4a, V 4, 8v, 10v, 81v.

»klijowaty jako lep« (1): thak iż gdy rołkająłz/ tedy wilkość klijowatha iako lep s niego wychodzi *FalZioł* I 106c.

»lipkość klijowata« (1): na tim liłciu iełt lipkość klijowata obphicie *FalZioł* III 2a.

Szeregi: »(gruby a) flegmisty, (a) klijowaty« [szyk 2 : 1] (3): á ta ampulla znamionuie wiatry panuiące/ ktore zmieszane z wilkołciami flegmiłtemi klijowatemi w głowie podnołszą onę pianę. *FalZioł* V 8v, V 3; *Oczko* 23.

»lipki, (a, i) klijowaty« (5): ale iż ikry łą materiey lipkiey y kliowatłzey niż łame riby, przeto łą niełtrawnieyłze *GlabGad* Iv, G7v, H6, Iv; thy żyły niemáią krwi ładnéy w tobie/ tylko lipką wilkość klijowatą *SienLek* 142v.

b. Lepki w dotyku, posiadający własciwołci sklejania; *reglunosus, tenax Calep; glutinosus Cn* (11) : nafienie ma mieczik w miełzeczłkoch podobne ogorkowemu, iedno iełt czarne á okrągłe á klijowate *FalZioł* I 61a, I 75b, 140d; Tenax – Lepiłti, kleiowati. *Calep* 1054a, 459a, 906a.

a. O ziemi i kopolinach (4) : Iełt krołełtwo wielkie/ bogáte/ ma Złoto/ Srebro/ Ołow/ Perły/ kámieñ Gágátek/ winá nie ma iedno piwo/ łkály łiárczáne kliowáte *BielKron* 277; Glis, terra argillosa, Kliowáta ziemiá. Giłowátá ziemia. *Mącz* 146e; Sil, Nieyáka zółta kliowáta ziemiá/ która bywa w łzibách á w kopáninach złotá y łrebrá náydowána. *Mącz* 393a, 331a.

β. Lepki od brudu (1) : Ná pierłiach nie zápiętych/ łupan kliowaty: Ná łokciách ná kolánách rołney máłci łáty. *KlonWor* 41.

c. *Oślizgły, pokryty śluzem; limosus Mącz (3) : FalZioł IV 8c; Ossibus purulente limosis, Kości które dla ropy kliowáte łą. Mącz 332c; Miedzy Rybámi [są soku niedobrego]/ kthore kliowáte/ błotne/ álbo przez łufki: oprócz Náynogow. SienLek 8v.*

2. *Od znac. 'ciekły, gęsty surowiec kopalny'; bitumineus Calep (2) : Bitumen Limus quidam est tenax, et sulphurei odoris, in Iudaeae lacu emergens, qui inde Asphaltites dicitur. – Kleiowatą ziemia, zijwica. Calep 132b, 132b.*

Synonimy: 1.a. lgnący, lipki; b. lepisty.

Cf KLEISTY, KLEJOWY, [KLIJOWNY]

ZCh